

Torsdag, den 10. juli 2008

21. gentager betydningen af, at der i forbindelse med ovennævnte specifikke regionale rammer for samarbejde, fastlægges en mere avanceret og omfattende EU-strategi for Sortehavsregionen, som går videre end det nuværende synergiinitiativ, og som forudser oprettelse af en samarbejdsaftale for Sortehavet, som bør omfatte EU, Tyrkiet og alle stater langs Sortehavskysten som lige partnere, samtidig med at Ruslands fulde deltagelse tilstræbes, og som på et senere tidspunkt kan udvikle sig til en Sortehavsunion; mener, at en sådan multilateral ramme ikke kun vil give de deltagende lande mulighed for at styrke deres forbindelser med EU og drage nytte af samarbejde på tværs af mange forskellige politiske områder, men også ville give Den Europæiske Union mulighed for at spille en mere aktiv rolle i bestræbelserne på at finde fredelige løsninger på regionens konflikter og således bidrage positivt til sikkerhed i området;

22. mener samtidig, at lande, der har anerkendte medlemskabsperspektiver, men stadig har et godt stykke vej igen, inden de opfylder de politiske, økonomiske og sociale betingelser, der er nødvendige for at opnå kandidatstatus, med fordel på frivillig basis kunne deltage i ordninger svarende til ovennævnte bilaterale eller multilaterale ramme; minder om, at et sådant foreløbigt skridt vil lette udnyttelsen af alle de instrumenter, der er tilgængelige for EU med henblik på at hjælpe disse lande hen imod fuldt medlemskab;

23. glæder sig i den forbindelse over Kommissionens meddelelse af 5. marts 2008 om det vestlige Balkan: Forbedring af det europæiske perspektiv (KOM(2008)0127), hvori der præsenteres en række foranstaltninger med henblik på at yde støtte til landene i denne region i deres bestræbelser på at blive integreret i EU og styrke EU's forbindelser med disse lande på områder som f.eks. handel, energi, uddannelse og/eller forskning; glæder sig over undertegnelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen af 7. november 2007 med Republikken Serbien og af 16. juni 2008 med Bosnien-Hercegovina vedrørende yderligere skridt hen imod en styrkelse af båndene mellem den pågældende region og EU; anmoder i denne henseende om, at forhandlingerne om en liberalisering af reglerne for udstedelse af visa med landene i det vestlige Balkan fremskyndes med henblik på disse landes deltagelse i fællesskabsprogrammer;

24. henstiller endvidere indtrængende til Kommissionen om at forelægge konkrete forslag til en mere mangesidet politik for de eksterne forbindelser med EU's nabolande, som har samklang med forslagene i denne beslutning, og at den overvejer sin egen administrative struktur, således at der i det mindste etableres et strukturelt bindeled mellem aktiviteterne i henholdsvis Generaldirektoratet for Udvidelse og RELEX-Generaldirektoratet;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Situationen i Zimbabwe

P6_TA(2008)0364

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2008 om situationen i Zimbabwe

(2009/C 294 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Zimbabwe, navnlig beslutningen af 24. april 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets fælles holdning 2008/135/FUSP ⁽²⁾ af 18. februar 2008 om forlængelse indtil den 20. februar 2009 af de restriktive foranstaltninger, der blev indført over for Zimbabwe ved Rådets fælles holdning 2004/161/FUSP ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om Zimbabwe, der vedtoges den 29. april 2008 og den 26.-27. maj 2008,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0184.

⁽²⁾ EUT L 43 af 19.2.2008, s. 39.

⁽³⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 66.

Torsdag, den 10. juli 2008

- der henviser til beslutningen om det kommende valg i Zimbabwe fra Den Afrikanske Kommission for Menneskerettigheder og Befolkningers Rettigheder (den afrikanske kommission) under den 43. samling i Ezulwini, Kongeriget Swaziland, den 7.-22. maj 2008,
 - der henviser til rapporten fra den panafrikanske parlamentsvalgobservationsmission om de harmoniserede valg i Republikken Zimbabwe den 29. marts 2008,
 - der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 19.-20. juni 2008, der bekræfter, at EU er indstillet på at vedtage supplerende foranstaltninger over for de ansvarlige for voldshandlinger,
 - der henviser til den foreløbige erklæring af 29. juni 2008 fra Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskabs (SADC) valgobservationsmission om præsidentvalget i Zimbabwe og suppleringsvalget til parlamentet,
 - der henviser til den foreløbige erklæring af 30. juni 2008 fra den panafrikanske parlamentsvalgobservationsmission til præsidentvalget og suppleringsvalget i Zimbabwe,
 - der henviser til den foreløbige erklæring af 29. juni 2008 fra Den Afrikanske Unions observationsmission til Zimbabwe,
 - der henviser til beslutningen om Zimbabwe, som vedtoges på Den Afrikanske Unions 11. topmøde, der afholdtes i Sharm el-Sheikh, Egypten, den 30. juni — 1. juli 2008,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at præsidentvalget i Zimbabwe fandt sted den 27. juni 2008 til trods for, at præsidentkandidaten Morgan Tsvangirai havde trukket sig som følge af øget vold og begrænsninger over for oppositionspartiet og dets tilhængere,
- B. der henviser til, at observatører fra SADC, Det Panafrikanske Parlament og Den Afrikanske Union (AU) har udtalt, at afstemningen ved valget blev undermineret af vold og ikke opfyldte AU's og SADC's normer og ikke afspejlede befolkningens vilje,
- C. der henviser til, at valgene til Zimbabwes parlament, senat, præsidentpost og de lokale regeringsorganer fandt sted den 29. marts 2008,
- D. der henviser til, at oppositionspartiet Bevægelsen for Demokratisk Forandring (MDC) ifølge de officielle resultater, som Zimbabwes valgkommissionen udsendte, opnåede et flertal af mandaterne i parlamentet, mens Morgan Tsvangirai opnåede 47,9 % og Robert Mugabe 43,2 % af stemmerne ved præsidentvalget,
- E. der henviser til, at resultatet af præsidentvalget blev forsinket i flere uger og dermed underminerede valgprocessens troværdighed og gennemsækelighed,
- F. der henviser til, at Robert Mugabe inden præsidentvalget erklærede, at MDC aldrig ville regere i Zimbabwe, og at han var indstillet på at bruge våben for at forhindre dem i at komme til magten,
- G. der henviser til, at aktivister og oppositionens tilhængere op til anden valgrunde af præsidentvalget blev udsat for statsstøttet vold, tortur, intimidering og vilkårlig fængsling, og at mindst 86 af MDC's tilhængere ifølge organisationens oplysninger er blevet dræbt og 200 000 fordrevet fra deres hjem,
- H. der henviser til, at Morgan Tsvangirai flere gange var blevet arresteret under valgkampagnen, forfulgt af bevæbnede soldater og tvunget til at søge tilflugt i den nederlandske ambassade i Harare,

Torsdag, den 10. juli 2008

- I. der henviser til, at MDC's generalsekretær, Tendai Biti, blev anholdt den 12. juni 2008 og anklaget for landsskadelig virksomhed og forræderi,
- J. der henviser til, at de statslige medier har udelukket kampagneindslag fra MDC og på den måde har hindret en fri og retfærdig valgkamp, og som henviser til, at MDC's valgmøde, der efter planen skulle afholdes den 22. juni 2008 i Harare, blev obstrueret af voldelige tilhængere af ZANU-PF (the Zimbabwe African National Union — Patriotic Front),
- K. der henviser til, at Den Afrikanske Nationalkongres formand Jacob Zuma den 24. juni 2008 beskrev situationen i Zimbabwe som »ude af kontrol« og krævede en hurtig indgriben fra De Forenede Nationer og SADC,
- L. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd langt om længe enstemmigt har fordømt den voldskampagne, regeringen i Zimbabwe har indledt, selv om det ikke var muligt at erklære valget for ugyldigt som følge af Sydafrikas modvilje,
- M. der henviser til, at AU ikke vedtog nogen retningslinjer eller en klar tidsplan for indledning og afslutning af forhandlingerne, og at uenighed i SADC desuden gør det usandsynligt at nå frem til en dialog,
- N. der henviser til, at journalister er blevet chikaneret og intimideret, og at udenlandske journalister ikke kan komme ind i landet,
- O. der henviser til, at politiet vilkårligt har anholdt civilsamfundsaktivister, herunder medlemmer af kirke-baserede borgergrupper i Harare, og at en række ngo'er og hjælpeorganisationer har måttet suspendere deres arbejde,
- P. der henviser til, at Sydafrikas præsident Thabo Mbeki »stille diplomati« i løbet af årene desværre ikke har medført nogen håndgribelige resultater med hensyn til den politiske situation i Zimbabwe, og at hans bemærkelsesværdige sympati for Mugabe med tiden førte til, at den zimbabwiske opposition afviste at acceptere ham som mægler,
- Q. der henviser til, at krisen Zimbabwe har en afsmittende virkning på nabolandene, navnlig Sydafrika,
- R. der henviser til, at det ifølge en rapport fra FAO og Verdensfødevareprogrammet anslås, at 2 millioner mennesker vil sulte i Zimbabwe i perioden fra juli 2008 til september 2008, og at disse tal forventes at stige til 5,1 millioner i januar-marts 2009,
- S. der henviser til at 1 ud af 10 børn i Zimbabwe dør inden deres 5 års fødselsdag, og at den forventede gennemsnitlige levealder er 37 år for mænd og 34 år for kvinder,
 1. understreger, at valget den 27. juni 2008 ikke kan anses som legitimt, og glæder sig over EU-formandskabets erklæring af 28. juni 2008, hvori denne holdning klart understreges;
 2. fordømmer på det kraftigste den regeringsstyrede voldskampagne mod den politiske opposition forud for præsidentvalgets anden runde, der har resulteret i drab, vilkårlig fængsling og chikane af oppositionsaktivister og tilhængere samt menneskerettighedsforkæmpere;
 3. mener, at voldskampagnen, truslerne og intimideringen mod oppositionen gjorde det umuligt at gennemføre et frit og retfærdigt præsidentvalg i Zimbabwe, hvilket det internationale samfund har erkendt, inklusive de afrikanske valgobservatører og afrikanske ledere;
 4. glæder sig over erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd med en fordømmelse af den måde, præsidentvalget i Zimbabwe blev gennemført på;

Torsdag, den 10. juli 2008

5. glæder siger over G8-ledernes erklæring af 8. juli 2008 om Zimbabwe, navnlig deres erklæring om ikke at ville acceptere legitimiteten af en regering, som ikke afspejler folkets vilje i Zimbabwe, deres henstilling om at udpege en særlig udsending for FN's generalsekretær, der skal aflægge rapport om den politiske og humanitære situation samt menneskerettigheds- og sikkerhedssituationen og samtidig støtte regionale bestræbelser på mægling mellem de politiske partier under hensyntagen til resultatet af valget den 29. marts 2008, og endelig deres erklærede hensigt om at tage yderligere skridt, herunder indførelse af finansielle og andre foranstaltninger over for de personer, der er ansvarlige for voldsanvendelse;
6. opfordrer alle afrikanske lande og det internationale samfund generelt til at nægte at anerkende Mugabes styre;
7. opfordrer AU, SADC og FN til at fremme en inklusiv mæglingsproces med en klar tidsplan for forhandlingerne, så der kan findes en hurtig og positiv løsning på krisen i Zimbabwe på grundlag af frie og retfærdige valg;
8. understreger, at andre eksterne aktører sammen med præsident Thabo Mbeki bør inddrages, såfremt mæglingen skal føre til en betydningsfuld og givtig national dialog, og at den interne dialog ikke bør begrænses til de to politiske partier, men snarere inddrage andre af civilsamfundets aktører som f.eks. ngo'er, kirker og fagforeninger og parlamentet;
9. kræver, at der findes en forhandlingsløsning på den nuværende krise og nedsættes en midlertidig regering med mandat til at standse den statsstøttede vold, demobilisere militserne, ophæve undertrykkende lovgivning, løse den humanitære krise, stabilisere økonomien, iværksætte en inklusiv forfatningsreformproces og reorganisere Zimbabwes valgkommission for at skabe betingelserne for frie og retfærdige præsidentvalg i den nærmeste fremtid under AU's og FN's ledelse; kræver, at disse forhandlinger overvåges af en udsending fra AU/FN;
10. opfordrer FN til at gennemføre en fuldstændig og uafhængig undersøgelse af de menneskerettighedskrænkelser, der blev begået, og insisterer på, at de ansvarlige ikke må gå fri for straf, men bliver stillet for en kompetent og upartisk domstol;
11. understreger behovet for rehabilitering af ofrene og kræver midlertidige retlige foranstaltninger, herunder nedsættelse af en sandheds- og forsoningskommission;
12. glæder sig over, at mange afrikanske lande samt en stor gruppe meget velansete afrikanske personer, herunder Nelson Mandela, Desmond Tutu og Kofi Annan har fordømt situationen i Zimbabwe, og opfordrer dem til konkret at engagere sig i en politisk og demokratisk løsning;
13. støtter Botswanas krav om, at Zimbabwe udelukkes fra afrikanske fora, indtil der er afholdt frie og retfærdige valg;
14. kræver, at Sydafrika påtager sig en nøglerolle i SADC-regionen til fordel for Zimbabwes fremtid, og beklager dybt, at Sydafrika i FN's Sikkerhedsråd har afvist at erklære dette valg for ugyldigt;
15. opfordrer det internationale samfund til øge det diplomatiske pres på Mugabes styre for øjeblikkelig at bringe al vold til ophør og tillade, at parlamentet, som behørigt blev valgt for tre måneder siden, samles;
16. opfordrer Rådet til at stramme og udvide de målrettede sanktioner mod medlemmer af Mugabes styre og andre, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, såfremt mæglingen ikke accepteres, og den statsstøttede vold ikke ophører, og kræve sanktioner på FN-plan, herunder en våbenbargo og en omfattende fastfrysning af regeringens og den herskende partiledelses aktiver; understreger behovet for nøje at gennemføre og koordinere dem med det bredere internationale samfund for at sikre deres effektivitet og forebygge omgælder;

Torsdag, den 10. juli 2008

17. fastholder, at disse tvangsforanstaltninger bør sætte navn på de erhvervsfolk, der er ansvarlige for at finansiere det undertrykkende ZANU-PF-styre, herunder ved at ophæve deres ret ophold i Europa og nægte deres familiemedlemmer adgang til beskæftigelse og uddannelsesinstitutioner, såvel som afsløre de internationale banker, som fungerer som kanaler for korruptionsindtægter eller yder lån og formidler investeringer som f.eks. Barclays Bank, Standard Charteret og andre over for deres aktionærer; opfordrer andre europæiske og internationale virksomheder til at revidere de aktiviteter, som giver styret mulighed for at få adgang til hård valuta og glæder sig i denne forbindelse over Tescos og Giesecke & Devrients beslutning om at bringe forretningsforbindelserne med Zimbabwe til ophør;
18. opfordrer derfor medlemsstaterne ikke til at give Robert Mugabe, hans kabinet eller ledelsen for ZANU-PF noget visum til nationale eller internationale formål på EU's territorium, idet de ved at repræsentere et ulovlig *de facto* styre ikke kan gøre krav på privilegier i henhold til relevante internationale konventioner om diplomatiske friheder og privilegier;
19. opfordrer medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen til at intensivere det diplomatiske engagement i forhold til afrikanske regeringer, SADC og AU samt andre vigtige aktører, herunder den kinesiske regering, for at finde fælles holdninger til krisen i Zimbabwe;
20. opfordrer Kina og Libyen til at ophøre med deres støtte til Mugabes styre;
21. opfordrer Rådet og Kommissionen til at specifikt over for Sydafrika, som det vigtigste land i regionen, at give udtryk for vor dybe bekymring over de manglende håndgribelige mæglingsresultater i løbet af de seneste år med hensyn til krisen i Zimbabwe samt påpege, at følgerne af denne krise for nabolandene, herunder Sydafrika, ikke bør ignoreres i regionen, og præcisere, at den fortsatte politiske og økonomiske støtte til Mugabes styre kan have negative følger for forbindelserne mellem EU og Sydafrika;
22. opfordrer Rådet til at kræve effektive og håndgribelige internationale, konfliktforebyggende mæglingsforanstaltninger, om nødvendigt med udsending af AU/FN-fredsbevarende styrker;
23. kræver øjeblikkelig løsladelse af alle, der er fængslet udelukkende af politiske grunde;
24. bemærker de ødelæggende konsekvenser, som den politiske krise har for Zimbabwes befolkning, og opfordrer regeringen til at ophæve alle restriktioner mod organisationer, der beskæftiger sig med humanitær bistand, og sikre, at den humanitære bistand kan leveres i overensstemmelse med principperne for medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed;
25. opfordrer zimbabwiske regering til øjeblikkelig at afvæbne og demobilisere ungdomsmilitserne og krigsveteranerne og retsforfølge dem, der har begået menneskerettighedskrænkelser;
26. finder det forkasteligt, at en menneskerettighedsekspert fra FN blev udvist af Zimbabwe en uge før de planlagte valg, og opfordrer regeringen til at garantere uhindret adgang for FN-personale;
27. opfordrer de sydafrikanske myndigheder og EU's medlemsstater til ikke at udvise zimbabwiske flygtninge og give dem en midlertidig status, indtil de kan vende sikkert tilbage;
28. opfordrer Kommissionen til at intensivere bistanden til menneskerettighedsforkæmpere og hurtigt imødekomme yderligere humanitære behov som følge af den politiske krise, navnlig hvad angår internt fordrevnes behov og sikkerhed;
29. er foruroliget over den forventede stigning på 10 %-40 % i antallet af zimbabwere, der krydser grænserne i de kommende uger; bemærker, at det blandt disse indvandrere især vil være børn, der befinder sig i en særlig sårbar situation med risiko for misbrug, idet de er tvunget til at påtage sig farligt arbejde som udlægning af miner, håndtering af landbrugsmaskiner og sexarbejde for at overleve;
30. opfordrer EU til at standse enhver bistand, der fordeles gennem de nuværende zimbabwiske myndigheder, og i stedet kanalisere den gennem nationale og internationale uafhængige institutioner og organer;

Torsdag, den 10. juli 2008

31. glæder sig over, at kommissær Michels har afgivet løfte om en betydelig forhøjelse af bistanden til Zimbabwe og dens befolkning ved at give tilsagn om 250 mio. EUR i udviklingsbistand, når demokratiet er genetableret, og der er valgt en legitim og troværdig regering;
32. insisterer på, at det zimbabwiske folks demokratiske ønsker skal respekteres; opfordrer indtrængende alle dem, der ønsker at deltage i Zimbabwes fremtid, til at samarbejde med kræfterne for demokratisk forandring;
33. opfordrer den zimbabwiske regering til at opfylde sine forpligtelser i forhold til de demokratiske principper, menneskerettighederne og retsstatsprincippet som medunderskriver af SADC-traktaten og de dertil knyttede protokoller, inklusive SADC's valgprotokol, akten om oprettelse af Den Afrikanske Union og Den Afrikanske Unions charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder og det nye partnerskab for Afrikas udvikling;
34. opfordrer dem, der har den gode vilje i styrets strukturer og i ZANU-PF, til at tage afstand fra de antidemokratiske kræfter og træffe foranstaltninger til at samarbejde med MDC med henblik på en hurtig forandring, inden det er for sent;
35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og regeringer, G8-landenes regeringer, Zimbabwes regering og parlament, Sydafrikas regering og parlament, Commonwealth's generalsekretær, FN's generalsekretær, formændene for henholdsvis Kommissionen og Eksekutivrådet under Den Afrikanske Union, Det Panafricanske Parlament og, SADC's generalsekretær og medlemsregeringer og det parlamentariske forum.

Rummet og sikkerhed

P6_TA(2008)0365

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2008 om rummet og sikkerhed (2008/2030(INI))

(2009/C 294 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi, »Et sikkert Europa i en bedre verden«, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
- der henviser til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der ligeledes blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
- der henviser til Rådets resolution af 21. maj 2007 om den europæiske rumpolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TFEU), traktaten om Den Europæiske Union (TEU), som ændret ved Lissabontraktaten og deres relevante bestemmelser om en europæisk rumpolitik (artikel 189 i TFEU), permanent struktureret sikkerheds- og forsvarssamarbejde (artikel 42, stk. 6, og artikel 46 i TEU og protokol 10) og et forstærket samarbejde på civilområdet (del seks, afsnit III i TFEU), såvel som solidaritetsbestemmelsen (artikel 222 i TFEU) og bestemmelser om gensidig bistand i tilfælde af et væbnet angreb mod en eller flere medlemsstater (artikel 42, stk. 7, i TEU),
- der henviser til sin beslutning af 29. januar 2004 om handlingsplanen for gennemførelsen af den europæiske rumpolitik ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 136 af 20.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 96 E af 21.4.2004, s. 136.